Enderrock | Jordi Novell | Actualitzat el 26/06/2021 a les 16:00

La suportable lleugeresa d'Albert Pla

El sabadellenc actua a l'(a)phònica de Banyoles com a cap de cartell

Foto: Festival (a)phònica / Harold Abellan

L'(a)phònica de Banyoles (Pla de l'Estany) va programar la segona jornada del festival l'actuació d'**Albert Pla**, amb totes les entrades exhaurides. El festival ha celebrat la dissetena edició amb normalitat, excepte l'ajornament del concert de **Tarta Relena**, que per circumstàncies de la covid-19 ha hagut de traslladar-se al proper dimarts 29 de juny. La suspensió de l'edició del 2020 ha provocat més ganes d'(a)phònica que mai.

Albert Pla va iniciar l'actuació -amb vint-i-cinc minuts de retard- vestit amb la seva habitual casaca sense mànigues, unes botes d'aigua i uns mitjons vermells, una guitarra que ben aviat es va quedar amb cinc cordes, i un amplificador 'tunejat' com a únic element escènic. En directe, el sabadellenc segueix oferint el seu habitual menú: una selecció del seu repertori més celebrat, amb una interpretació escènica absolutament personal. Un format que funciona a la perfecció amb l'acompanyament guitarrístic de **Diego Cortés**, o amb l'acompanyament d'altres il·lustres -**Quimi Portet** o **Pascal Comelade**-, i que en la versió solista arracona l'aspecte més musical del concert.

El concert va començar amb "Están cayendo bombas en Madrid", una cançó que **Pla** va cantar fa quatre anys davant el *Guernica* de Picasso, coincidint amb el 80è aniversari del quadre, celebrat per Radio 3. La va seguir "Raro", un dels temes del *Somiatruites* (BOA, 2011) enregistrat amb **Comelade**. "El virus se'n va, però la corona es queda", va etzibar **Pla** just abans de declamar el seu amor per la monarquia a "Carta al rey Melchor". I un espai per la memòria evocant al seu primer disc, el ja llunyà *Ho sento molt* (PDI, 1989) amb "Papa, jo vull ser torero", "Vida d'un gat" i

"La sequia" amb la seva 'gran cagada de l'amor'; i la seva peculiar versió del "Yo soy rebelde" de **Jeanette**.

Albert Pla a l'(a)phònica (25.06.2021) Foto: Festival (a)phònica / Harold Abellan

Temps per "La colilla", una de les seves cançons més celebrades, del ja llunyà *La diferencia* (El Volcán, 2008); un tema de temàtica antiimperialista que acaba esdevenint allargassat i previsible. En aquest moment, **Pla** es va encasquetar els seus frontals per baixar al públic i interpretar "Ciego", culminat per una catarsi en què va anunciar l'assassinat de policies, banquers, polítics, jutges i directius de multinacionals, amb el mantra que "*lo deberíamos haber hecho nosotros mucho antes*".

Lou Reed i el seu "Walk on the wild side" reconvertit en "El lado más bestia de la vida" van tancar el concert, juntament amb "Juerga catalana", que va introduir com "una cançó molt tonta". Efectivament, això és exactament el que va ser: tonta i llarga com un dia sense pa. Els bisos: "Antònia Font", l'antirracista "Joaquín el Necio" i "El sol de verano", cantat *a cappella* entre els aplaudiments rítmics del públic.

No negarem el dret a **Albert Pla** a fer d'**Albert Pla**; però potser sí que li podem demanar una certa reinvenció a un espectacle que, un cop vist, aporta molt poques novetats des de fa ja massa temps.

L'(a)phònica continuarà avui dissabte amb les actuacions de **Nacho Vegas**, **Pulmon Beatbox**, **Marala**, **Anna Andreu**, **Sam Berridge**, **Berywam** i **Rodrigo Cuevas**; i demà diumenge amb *Dido & Enees* de **Cor de Teatre** i **Vespres d'Arnadí**, **David Carabén**, **La Ludwig Band**, **Rita Payés i Elisabeth Roma**, i **Joan Colomo**, entre d'altres.